

Sjette kapittel

I Have Secrets Too

Alle er ikke så råtne som Han som Hun fortalte hemmeligheten sin til, Hun hadde trodd Han ville hjelpe Henne, men Han var i stedet veldig opptatt av sitt eget rykte. Han var jo atpåtill yngre enn henne og det var kompisene hans og.

Kan ikke du bare sa Han, ja det var Han som sa det og kom igjen da, for Han trenger det en deppa musiker var på besøk fra Hellas og de brukte en del tid på å overbevise henne om at det var riktig å ligge med ham *for å muntre ham opp*.

Hadde noen spurt Hun i stedet for Sårbar så hadde jo Hun sagt ettertrykkelig nei.

Spydig: Hun burde hatt glidelås der nede.

Resten: Kutt ut. Du snakker så stygt!

Spydig: Hvem av oss er det som skulle dempe melankolien til noen med f....si?

-Skjerpings, det sier jeg og.

Spydig: Jammen, Hun har jo flashbacks av det, det var smertefullt, han traff skeivt og alt!

-Jeg har googlet sånt. Det er fullt mulig å utnytte noen på den måten.

Resten: Men at Han ikke skjønnte det? At det var utnyttning?

-Ja. Han fikk henne til å tro ting om seg selv, og Han overbeviste alle om at Han hadde rett. Rett om henne. Og da Hun endelig klikka kunne Han bare peke på henne og si se se se SE! SE! SE DA! Hva sa Jeg?

Resten: Ok.

You Pulled Out of Everything You Do and Now You are...

Dere, Hun våknet i dag av en drøm. Hun stod på toppen av en stor steintrapp og bak henne hadde en svær tung tredør akkurat slått igjen. Klakk sa det og trappa der gikk bare en vei: ned.

Elena: Det er meg. Det var etter at jeg sa hade og takk og farvel til Selskapet. Altså. Vet ikke hvem som sa at vi kunne møtes om natta, men det ble da vi møttes, ja de flytta til og med etter meg, bodde i nabolaget.

-Hæ, seriøst?

Elena: Joda. Men så oppdaget jeg at ikke alle gjorde det av ren entusiasme og idealisme, at jeg var den eneste som drev med veldedighet (*Spydig*: hahaha) ja og da mener jeg ikke det, men det. De sa at jeg har en konto eller penger i et fond i en bank et sted, men jeg aner ikke

hvor den kontoen er eller noe. Jeg slo i bordet og sa jeg nekter være med og så gikk jeg.

Og det går bare en vei, og det er ned, etter det.

Elena: Jeg fortsatte sende tekster til de bandene jeg likte, men så viste det seg at et av dem var tilknyttet Selskapet og da fikk jeg en tekst i retur, *du trakk deg ut av alt og nå er du ferdig* stod det. Og når jeg ba Selskapet om å iverfall sette navnet mitt på nettsida som en de hadde brukt tekstene til var dette noe de langt ifra ønsket.

My Own Dear

men det er da noe det da
å våkne i natta
gå på tåballer inn på kjøkkenet
og legge seg der
på gulvet
tegne hjerter
i støvet med fingeren
slike hjerter kjøleskapsdører er fulle av
å være
min kjære
for noen
for seg selv
slik en bamse
kan være Lille Venn

for så å skrive om det

og legge seg igjen

og når Hun står opp
sier i natt
har jeg sovet
hele natta
gitt

men Hun føler seg ikke uthvilt.

Slipp Fangene fri det er vår:

Resten(av Buketten): Du burde ikke sagt at Han dyttet deg.

Hun: Å, det var jo det som skjedde

Resten: Da hevnet Han seg, Han fortalte dem *mange ting*.

Hun: Etter hva da? Husker dere det som skjedde før det?

Resten: Ja Han har m. m. mishandlet deg psykisk?

Hun: Ja.

Spydig: Eller er det noen her som har et tilknytningstraume?

Hun:

Thea: baby love love baby love

ALL YOU CRAVE IS BABY LOVE
og det gjør Han og

to store babyer med tilknytningstraumer
og stua er en lekegrind

Hun: Alle mine menn de ønsket seg det
oh åh babylove

Oh åh babylove
å bli sett
og hørt
og elsket

bli bært og
bysset

og lullet inn

Si det sier Baby:
Mamma forandrer seg aldri
Hun er alltid der
og Mamma sier det
og Baby sier

Mamma er aldri lei seg
Mamma passer bare på
og det gjør Hun
gjennom dagene
en etter en

og Baby sier
du er bare min
hvis du kikker på en annen baby
eller den kattungen der
så slår jeg deg

og Baby sier
Mamma du: er vel ikke sinna.

Det har seg sånn at jeg snart må runde dette av. Jeg må få meg en jobb i helsevesenet, kan ikke fortsette med denne skrivinga. Så jeg tenkte at hvis noen flere har noe å si så har de cirka tjå, to uker på seg?

Buketten: Ok

Thea: Jeg har noe. Ja en bekjennelse av noe slag. Jeg vet noe om Elena?

-Jha, jaha

Elena: Jeg vet hva Hun skal si. At jeg er kjip og mobber.

-Er du det?

Thea: Det er Hun som har internalisert all mobbinga. Hun har vært ekkel mot både Snill, Velmenende, Dyktig Kunstner og Gamle-Kollegaer.

-Åhå, stemmer det?

Deathless Death

Sårbar: Jeg var så ensom. Flyttet fra vennene mine og familien, og så var alt jeg fikk høre hvor dårlig jeg var på ting. Satt på et furuloft helt alene hele dagen og det var da jeg begynte å bære Ham med meg, inne i hodet mitt, som en som *støttet* meg. Han andre Ham altså. Han jeg bodde med kan jo være Kjærest det da. Jeg levde med Kjærest, men savnet en Ham.

Alle la feil intensjoner i meg hele tiden, at *jeg prøvde ta friheten* fra Kjærest og hvis jeg spurte kompisene av Kjærest uskyldige ting som «hvordan går det» så svarte de resolutt «handler det om meg nå da» og «hør hvem som snakker nå». Hvordan kan så unge menn være så sjåvinistiske. De var sjalu. Og jeg mente jo alt godt. Kunne sitte på kafe med de en hel kveld og de bare avbrøt meg hvis jeg sa noe, og så ble jeg sittende stum, og gikk hjem. Og når Kjærest kom hjem utpå morgningen så ble det krangel da, fordi Han ikke holdt ting Han lovte eller aldri sendte meg en melding om at Han ville bli sein og da sa Han at Kompisene kom først, før meg, at jeg var Et Problem, og jeg slo hånda i låret mitt og Han kastet stol i veggen og sa mer om at jeg var Håpløs og Vanskelig.

Og så sa jeg at jeg ikke var noe samle på, at jeg, *jeg er ikke noe å samle på*, sånn sa jeg det.

jeg er ingen
jeg er ingenting
jeg er ingenting å samle på
sa Hun

sa Hun
jeg er ingenting å samle på?

ja

sa han

jovisst
du, jeg samler på deg
dine, dine hender, ditt smil, skuldrene dine, at du gråter så lett, fregner og føflekker

nei

sa Hun
jeg er ingenting å samle på

ja

sa han
du har rett
smilte han foraktfullt

visst gjorde han

hva skal hun
hva skal hun
gjøre nå

å hør på meg
å hør på meg
å hør på meg

Hun skal gå
Hun skal gå
Hun skal gå

du må gå
kom deg bort

gå
og ikke tenk

Fighter: Såklart gikk Hun ikke.

Sårbar: Jeg kjente at Elena jobbet seg frem i meg og da jeg var alene på reise en gang og ute med noen jenter jeg ville skulle være venninnene mine så smatt Hun frem. Ja for uheldigvis så var de kjipe de og. Eller eventuelt de var jo bare sånn unge jenter skal være, fulle av seg selv, og jeg var ikke det lenger for jeg var helt, ja så da. Før jeg flyttet, da det var da Han kidnappet meg og jeg tråkket rundt i brudekjole og Han sa etterpå at jeg måtte komme til Ham om natta og da gjorde jeg det da selv om det føltes som om jeg var en Zombie, og jeg flyttet og selv om Han sa *ikke gjør det*.

Sårbar: Også ringte jeg Ham fra furulofet der jeg skulle bo og jeg sa jeg kanskje hadde handlet i affekt fordi jeg var redd, men alt da var jeg usikker på hvem det var jeg var redd for, var det Han, Kjæresten, eksTypen eller Noen i meg? Har ikke peiling.

Spydig: Det er jo åpenbart at noen som kidnapper en er noen man bør være redd for.

Elena: Jeg er helt uenig! Det var jo bare moro. Og et bevis på ekte kjærlighet.

Spydig: Absolutt.

Spydig: Haha

Hun: Jeg tror du glemmer noe *Elena*, det var ikke venninnene eller Typen du vokste utifra, Vi ble jo banket opp husker du. Jeg har jo sagt det mange ganger til deg, at jeg stod mot speilet i gangen i jentekollektivet og diktet deg frem, at jeg var mørbanket. Jeg har til og med skrevet om det.

Elena: Nei, det kan ikke stemme.

Hun: Jo, på side 50. *Mørbanket foran speilet*, skrev jeg.

Sårbar: Det er, det der, er hva, er det vi gjør: Det er glemsel. Kapper av glemsel. For å beskytte.

The Hours

Sånn før vi hopper videre, jeg var jo inne, ja det er meg som skriver som er *på* her nå da. Jeg var inne på det med bieffekter. I pamflett 2, kapittel to, skrev jeg: En annen bieffekt, ja som en av flere, men som en du bør merke deg, ja hvis du har begynt å hoppe i teksten, så må du ivertfall lese denne bieffekten da som jeg nevner på side 97/98(pamflett 6). Og nå er vi her, i pamflett 6. Ja for den bieffekten, hvis du møter på den, ja den kan sikkert være en etterslenger av mye, mobbing også, *så må du på forhånd vite hva du skal si*.

Og det er, når noen sier *jeg er ikke noe å samle på*, eller *jeg vet visst ingenting jeg*. Da skal du og må du titte, ja jeg er formanende jeg vet, men du skal titte over den krangelen eller uenigheten eller hva det nå er du er midt oppe i og se at her i denne jenta (eller gutten) har noe gammelt slått seg på, noe virkelig gammelt og trist, og jeg må stoppe det hele før skuta(skuta symboliserer her et vi) går ned med baug og seil og alt.

Og da sier du, du kan si alt mulig i grunnen:

Såklart er du noe å samle på, du min blomst?

Eller: Jeg kunne spise tærne dine til frokost for så nydelig er du. Nei?

eller

du vet mye, du er veldig klok. Du har de klokeste øynene jeg kjenner.

Men å være voksen når noen er *voksen og liten samtidig*. Det er krevende, jeg vet. Det må kunnskap og øvelse til.

Sangreferanser:

*I Have Secrets Too-
You Pulled Out of Everything You Do- ColdMailman somewhere
My Own Dear-Tussilago
Baby Love-
Arrows- Mas Ysa*

Forresten, du som er en oppmerksom leser har sikkert sett at det mangler ett kapittel? Det har sine grunner, kapittel fem er borte! Men jeg fant noen krøllete biter av det i papirsøpla, som er følgende:

Throw my Shoes

DROWNINg with FIGHTER/SHOES---hva heter hun igjen, eldre popdame. Kate Bush!

Han stod og så på henne
at Han turte det,

Hun likte det å kjenne øynene hans på seg.

Men det var det hevntoktet Hun hadde lagt ut på, altså Hun hadde ikke tenkt å plage noen, bare endelig sette noen på plass, og Hun var full av tro på sitt eget potensial og mulighet og evner til å virkelig få sagt ifra.

Hun tok
åh oh Hun tok så innmari feil.

For hvordan skulle det kunne være mulig å få satt Ham på plass når Han lå i en gang og gråt og Hun måtte stable Ham opp og Hun måtte knyte skoene hans og Hun var det mulig å stryke Ham over kinnet og synge vuggesanger

slik Hun gjorde

visst var det mulig,
men Han fortjente det ikke,
Han fortjente ikke sympatien hennes
for hvor skulle Hun gjøre av hevntoktet da

annet enn å sende seg selv inn på et eller annet bad
hvor Hun slo knyttneven i låret

Og hva handlet toktet om.
Hva var det Hun ikke hadde fått sagt.

En ting er sikkert og det er iverfall at Fighter var den som hang ut vinduet hvis det var gateslagsmål, Fighter var på vei ut der ned dit hvor de for øyeblikket slo hverandre med staur i Christiesgate og Kjæresten måtte holde henne fast, mens Hun selv var full av tro på at Hun

hadde kunnet stoppe det hele. Det samme gjaldt Bikkja som ble sparket av Svær Fyllik på Birkelunden trikkestopp, Hun var i spranget og klar til å hogge til da noen dro henne baklengs ut av det med et skikkelig tak i kragen.

SKAL DU SLOSS I NATT OG

Og var det mon Fighter som våknet den kvelden Mobben hadde stått og ropt utenfor vinduet hennes, og det etter at Frk Nydelig hadde sluppet en kommentar om en fest som skulle finne sted, en *musikkfeirefest* og det ble da, det ble selvsagt klart for de begge to (Fighter og S) at Spydig ikke var invitert men at Spydig kanskje burde vært det, for det var jo ikke måte på hvor mange hits Intensjoner Med Barten (med tette bånd til de fleste og det meste) nå hadde klart å klemme ut av tekstene hennes og på et eller annet vis klarte Hun å tenke at Han og de måtte tjene gode penger på de sangene som Hun hadde bidratt til (jada igjen må jeg jo minne om en hel rekke alternativer til dette som alt er nevnt i pamflett 1: Luskende), og at Hun var et slags lag med stødige grus som de sakte men sikkert bygde rikdommen sin opp på, og det laget bestod egentlig av følelsene hennes og flere Tapte Kjærligheter som ganske visst rant og flommet ut av henne og det helt usensurert og uten at det gikk gjennom den delen av hjernen som analyserer og rasjonaliserer sånt som det: følelser. Eller som: skriver avtaler.

Hun kan jo ha
Hun kan jo ha
Hun kan jo ha
(akkurat som Han kunne ha glemte at Han glemte hva \
eller var det \
Hun som hadde glemte hva Hun)

nettopp, man får bruke det nettverket man har,
og Han har et: nettverk,

og Hun.

Men altså det var jo om en fest ja, og her kommer vi jo og inn på det med *nettverk*, hvis Spydig og resten av Buketten hadde hatt et nettverk så var det nå borte, for da beina gikk veien opp bakken etter at Hun hadde sovnet og prøvde komme seg inn på festen så ble Spydig stoppet i døra, og alle glodde på S med øynene sine og spesielt et ungt par med et lite barn og da kvapp Spydig og selv om Hun ble mobbet ut(hvordan er det mulig undret Hun: Å bli mobbet *igjen*, jeg er jo tross alt 27 år gammel, ikke 10)(egentlig hadde Hun rundet 30) av det gode selskap(ingen så at Intensjoner Med Barten kløp henne) og hadde endt med da å være Ustabil Dame som sloss(Hun prøvde bare å føyse Intensjoner Med Barten unna) så hadde Hun den største sympati med det paret som stod der og vernet om det lille livet de hadde fått og det med armene sine og Hun skjønnte hva Hun hadde blitt, for den lille familien var Hun nå Potensiell Død og Fordervelse, ei som kunne ødelegge en skjær mental balanse hos en fersk mor og,

nei

Hun gikk derifra, mens Hun tenkte: *hva med fondet mitt*. Det var det, da de hadde spurt om betaling for den blekka Hun frivillig hadde kommet med, så hadde Hun sagt at de skulle sette penger inn på en konto til Fremtiden hennes(som involverte et barn). De *hadde jo nikket*. Hvor var det fondet nå? Var det løgn og bedrag?

Og når Hun så ned i hånda
var det ikke en liten fruktkniv der, eller var det en blå fugl,

nei det var vel ikke mulig å gå og knøvle på en blå fugl akkurat.

Hvor sinna var Spydig og Fighter egentlig. Og dagen etterpå fant Hun et stort blåmerke bak på låret og det så jo ut som et klypemerke og det var jo helt merkelig rart. Hun ante vagt hva som skjedde inne i henne i netter som startet med redsel og gråt. Og begynte å be til Gud og seg selv om å ikke gå ut om natta mer, vær så snill bønnfalt Hun, for jeg vil ikke det samme som Dem, annet enn å elske en Ham.

Can we ask for more
yes we can, det var det Hun hadde gjort,

og se her, resten er borte. Som en etage, røsket bort sånn at all sammenheng og rytme har forsvunnet.